

infectis, liperis, petulis, pectinis, sphaerulatis, longioribus, Anthers obsoletis, i.e.
complectitis. Sylvis filiformiis, aliisque obtuso-pendente inclinatis. Capsulae
triangularioblongatae, *) longioribus, cestis tota humiliata, nec nisi apice
triangularioblongatae, serratis, glabris, basi.

Praefationis loco addimus dissertationes duas, quas die XXIV.
Martii a. MDCCCXL viro illustrissimo Libero Baroni de Kamptz,
Augustissimi Regis Borussiae in rebus ad ius spectantibus summo mi-
nistro, muneris sui publici festum semisaeculare celebranti, iussu Aca-
demiae et propria voluntatis inclinatione dedicavere Praeses Academiae
et E. F. de Glocker, votorum Academiae interpres in hunc diem
denominatus.

DE KAMPTZIA,

NOVO MYRTACEARUM GENERE,

DISSESTIT

C. G. NEES AB ESENBECK. *)

Tribus II. LEPTOSPERMEA.

KAMPTZIA.

(Metrosideri spec. Smith. Tristaniae spec. A. Cunningham et Hort. Berol.)

Flores capitati, basi connati. Calycis tubus depresso-turbinatus,
ovario adhaerens; limbus quadrifidus lobis triangularibus valvatis.
Petala quatuor. Stamina multupla (40—72), disci glandulosi margini

*) Titulus est: Viro illustrissimo, **Carolo Alberto Christophoro Henrico Libero Baroni de Kamptz**, Augustissimi et Potentissimi Regis Borussiae in rebus ad ius spectantibus summo ministro et cubiculario primi ordinis, ordinis Regii Borussici Aquilae Rubrae primae classis fronde quercina ornati equiti, ordinis Regii Crucis Danicae, Electoralis Hassiaci a Leone cognominati et ordinum Imperialium Leopoldini Austriaci, Russici St. Annae equiti auroato cet., diem XXIV. Martii, quo primus ad rempublicam accessit, *nunc semisaecularem*,

inserta, libera, petalis haud admodum longiora. Antherae ovales, in-cumbentes. Stylus filiformis, stigmate obtuso haud incrassato. Capsula tri-quadrilocularis, *) polysperma, calyci tota immersa nec nisi apice tri-quadrivalvis. Semina clavata, parva.

Arbor. Folia opposita aut ex oppositis subverticillata, **) gran-diusscula, coriacea, punctata. Flores dense capitati, veluti in unum cor-pus concreti. Capitula pedunculata, axillari-terminalia. Flores albi.

Diffr. a reliquis Myrtaceis e tribu Leptospermearum: inflorescen-tia singulari, floribus tetrameris, staminibus margini valde discreto disci epigyni insertis liberis petalis vix duplo longioribus, capsula usque ad maturitatem tubo calycis penitus immersa et non nisi in vertice dehi-scente, foliis denique ad ramorum apices ex oppositis stellatim qua-ternis.

Si ad genera Leptospermearum, quibus stamna basi libera sunt, (Euleptospermeas DeC.), respicis, ea cuncta, saltem quae nobis nota sunt, hisce characteribus a *Kamptzia* genere distinguuntur, scilicet:

Eucalyptus calycis limbo operculi forma secedente;

Angophora capsula oligosperma calyce corticata nec calyci connata, flore pentamero, inflorescentia corymbosa;

Callistemon floribus pentameris ramo adnatis eumque ulte-rius crescentem per intervalla agmine denso ambientibus, sta-minibus petalis multo longioribus, foliis alternis;

ea qua par est reverentia congratulatur et novum genus arborum myrtacearum, *Kamptzia* cognomine a se ornatum, offert Christianus Godofredus Nees ab Esenbeck, Dr., botanices in universitate litterarum Vratislaviensi professor p.o., Academiae Caes. Leop. Carol. Praeses. Cum tabulis duabus. Vratislaviae ad Viadrum. Ex officina typographica Barthiana. MDCCCXL. Fol. pgg. 12.

*) Videatur Adnot. 3.

**) Adnot. 2.

Metrosideros floribus pentameris, staminibus petalis multo longioribus, capsula matura ultra calycem ad dimidium emergente valvataque, inflorescentia cymosa aut thyrsoida;

Leptospermum floribus pentameris non connatis, staminibus petalis brevioribus nec ita multis, capsula pentamera, foliis alternis;

Fabricia flore pentamero, capsula semisupera multiloculari oligosperma, seminibus alatis, foliis alternis;

Baeckea flore pentamero 5—10-andro, inflorescentia, cet.

Inter genera Leptospermearum polyadelpha (Melaleuceas DeC.):

Tristania, *) cui antehac adscripta erat species hodie exornanda, parum congruit. Sunt enim veris Tristaniis, v. c. *laurinae* et *nerifoliae*, stamina in quinis phalangibus terna aut quina, brevi spatio a basi unita.

Aliae ex Tristaniis, quae hodie genus:

Lophostemon Schott. **) constituunt, v. c. *depressa* et *macrophylla*, phalangibus staminum quinis elongatis polyandris

Melaleucis accedunt, a quibus simili ratione distinguuntur uti

Metrosideros a *Callistemon*.

Ad not. 1. Ex iis, quae in antecedentibus exposui, patet, Kamptziam locum in serie naturali Myrtacearum proximum a Metrosidero genere capere et *Callistemon* genus illi veluti annulo connectere. Fore igitur, ut et inter *Melaleucam Calothamnumque* ab una parte et *Lophostemon* ac *Tristaniam* ab altera parte genus quondam intercedat analogum, vix dubium esse videtur.

*) Schott in „Wiener Zeitschrift für Kunst, Litteratur und Mode. 1830. III. p. 772.“
Schlechtend. Linn. VI. Litteraturber. p. 54.

**) Schott l. c. Linn. I. c.

Calyces, qui in *Callistemone* genere ramo arcte adnati cingulum formant, in *Metrosidero* autem ramulis thyrsi aut cymae subumbellatim impositi inflorescentiam veluti ex capitulis pedunculatis compositam conficiunt, in *Kamptzia* pedunculi apici inhaerentes secum ipsi, ut Metrosideri flores ramulo, concrescunt, ita quidem, ut capitulum e solis floribus basi connatis nec nisi circa limbum discretis constet, nullis omnino bracteis intercedentibus et binis tantummodo communibus ad basin capituli relictis.

Adnot. 2. Quae cum iam per se quidem memorabilia sint, augetur tamen admiratio, si pedunculum et capitulum cum ramulo florente conferentes, ad partium vegetantium et fructificantium miram quandam congruentiam et veluti aequum utrarumque numerum animum advertimus. Ramuli nempe, e gemma terminali dense perulata nascentes, inferne nudi aut gemmis aliquot oppositis abortivis, e squamarum gemmuae interiorum angulis ortum ducentibus hisque cito auffigientibus denudatis, praediti sunt. Sequitur dein apicem versus par unum foliorum, tum vero, spatio brevi interecto, ipso sub apice accedunt quaterna folia e binis paribus in verticillum congesta. Gemma quiescens ramulum claudit, verticillo foliorum cincta. Igitur ramulus eiusmodi apicem versus sex profert folia se brevi nullove penitus spatio intercedente excipientia, et gemmam novi ramuli ex apice procreandi; ad haec inferiora versus par foliorum unum alterumve rudimentale gemmis incompletis adumbratur. Quibus in unum coniunctis habes: 1) foliorum par (vel nullum, vel etiam plura paria) imperfectorum, 2) folia sex subverticillata, 3) gemmam apicis.

Nunc autem, ubi gemma ista floribus praegnans est, delapsa eius perula excrescunt pedunculi 2—3, revera quidem e squamarum perulae interiorum angulis orti, sed foliis rami terminalibus singuli ita adiecti, ut ex eorum axillis callo angusto intercedente provenire videan-

tur. Pedunculi isti omnino nudi sunt, capitulo bracteisque involucrilibus duabus parvis sessilibus basi secum et cum capitulo connatis terminati. Capitulum autem compositum est e floribus septenis, quorum seni in ambitu siti florem medium cingunt basibusque suis secum et cum medio in corpus globosum concrescunt. Habes igitur ramuli effigiem eamque magis etiam in angustiam redactam: 1) foliorum imperfectorum loco bracteolae involucrales sunt, cum capitulo in altum sublatae et nudum omnino pedunculum relinquentes; 2) flores seni exteriiores foliis rami subiecti respondent, quorum loco iam axillae uniflorae in capituli ambitum coëunt; 3) autem neque centralis ramuli innovatio perficitur, sed eius loco septimus exoritur flos eadem lege, qua et axillarum praecedentium, quae gemmae in ramo futurae fuissent, in pedunculo ad florum pervenere dignitatem.

Ad not. 3. Capsula ab origine sua e quatuor carpellis exstruitur sepalis alternis, lateribus inflexis concretisque, dorso medio dehiscentibus, quo fit, ut valvulae sepalis seu laciiniis calycis oppositae sint. Abortiente autem in plerisque uno carpello ex quaternis trilocularis prodit capsula, ita quidem, ut carpella residua neutiquam in tribus circuli partibus aequalibus distribuantur, sed duobus in pristino loco residentibus, reliqua in unum, illorum singulo paullo maius, iisdem autem simul sumtis magnitudine inferius, confluant. Igitur loculi integri a latere extenduntur, tertius loculus e binis ortus contrahitur, et symmetria saltem in speciem restituitur.

Kamptzia albens.

Tristania albens A. Cunningham Herb. DeC. Prodr. l. c. p. 210. n. 5.

Metrosideros glomulifera Smith in Linn. Transact. *) III. p. 268. DeC. Prodr. III. p. 225. n. 5. Willd. Sp. pl. II. 2. p. 954. n. 7. Pers. Synops. II. p. 25. n. 7. Spr. S. Veg. II. p. 491. n. 17.

Tristania arborescens Hort. Kew. Loud. hort. p. 319. (Vidi specimen originale in Herb. S. Schauer.)

Turpentine tree incol. (Cunningh.)

Arbor 60—80' alta, in Nova Cambria australi crescents. Vidi vivum cultum s. fl.; florentem cultum in herb. S. Schauer; spontaneum cum fructu maturo in herbario Schaueri, Dr., a Cunninghamio lect.

Rami trichotomi ramulis patentibus, adulti teretes rimulosi glabri, iuveniles virides aut purpurascentes, subtetragoni, pubescentes, incani, pube molli patente tomentulo tenuissimo interiecto. (In plantis cultis etiam iuveniles ramuli quandoque fere glabri sunt, et tum vero folia cum petiolis pubescentiam exuunt.) Cortex fuscus, ductibus resiniferis in circulo dispositis praeditus; lignum laxum, molle, griseum; tubus medullaris amplius, subtetragonous. Gemmae laterales inferiores parvae, nudae, imperfectae; axillares foliorum maiores, breviovatae, obtusae, depressae; terminalis maior: foliifera oblonga, florifera subglobosa, eiusque squamae extiores ovato-orbiculatae extus dense pubescenti-lanuginosae albidae caducae, interiores floriferae. Folia circa apices ramulorum disposita, hinc ramuli basi nudi cicatricibus squamarum gemmae per intervalla notati ibidemque foliis praecedentis innovationis quibusdam residuis, rarius et antipenultimae praediti. Folia

*) Nomen specificum „*glomuliferum*“, quoniam generi magis quam speciei convenit, cum recentiori illo „*albentis*“ commutavi.

duo inferiora opposita, quatuor extrema innovationem terminantia ex oppositis verticillato-quaterna; lamina 3—4½ pollices longa, 1¼—2 pollices lata, oblonga aut ovalis, basi angustior et obtusiuscula apice modice attenuata acumine obtuso, margine cartagineo leniter crenulato cincta et subundata, venosa, arcte venuloso-reticulata, coriacea, sicca, glandulis pellucidis punctata, supra glabra opaca viridis, subtus pubescenti-glaуca, vel ubi folia fere glabra sunt pallidior, neque canescens; costa media prominula, venis lateralibus septenis novenisve parum conspicuis. Petioli 4—7 lin. longi, validi, teretiusculi, cano-pubescentes et glanduloso-punctati, supra anguste canaliculati. Odor foliorum et corticis resinosus, haud fortis, artemisiae. Pedunculi duo aut tres terminales, approximati, in speciem ex foliorum supremorum axillis orientes, revera autem gemmae terminalis, ramum continuantis, basi ita inserti, ut squama delapsa brevi supra folia singula egrediantur et cicatrice squamae seu callo transversali ab eorum axillis separentur, pollicares circiter, crassiusculi, erecto-patentes, subangulati, aphylli, cano-pubescentes, monocephali. Capitula nucis moschatae magnitudine, globosa, e floribus septenis connatis constantia. Bracteae duae ad basin capituli, ovatae, obtusae, basi connatae capituloque adnatae, extus villoso-canae, capitulo breviores. Calyces ad medium usque connati, subturbanati, obsolete tetragoni, extus dense albo-lanati, ovario adnati, quadrisidi, laciniis ovato-triangularibus sub anthesi obtusis in fructu acutis, erectis, aestivatione valvata. Bases calycum pedicellorumque concretorum corpus commune capituli constituunt, vasorum fasciculis a singulis floribus descendantibus et versus pedunculum convergentibus traiectum basique continua in pedunculum transiens, minime autem ab eodem altius penetrante perfoсsum. Corolla circiter 6 lineas lata, patens; petala calycis laciniis alterna, suborbiculata, 1¼ lin. longa lataque, in unguem brevem contracta, subcrenulata, albida, pellucido-punctata, extus albo-pubescentia. Discus floris con-

cavus, pubescens, limbo glabro, margine discreto integro cui petala et stamina innata. Stamina (36) 44—60, libera, quadruplici serie terna, quaterna aut quina, erecto-patula; filamenta quadrilinearia, filiformia, glabra; antherae parvae, incumbentes, ovales, locellis linearibus distantibus rima longitudinali dehiscentibus marginibus rimae tenuibus pallidis, connectivo crassiusculo lineari. Pollen (sub microscopio composito) obtuse trigonum, ad angulos poro dehiscens. Carpella tria aut quatuor, calyci arcte concreta eiusque laciniis primitus alterna nec ultra annulum discoidalem sublata, marginibus inflexis connata. Ovarium igitur tri-quadriloculare, *) septis in centro contiguis margineque late-reque centralibus ovuliferis; locelli multiovulati. Ovula in placentis pluriserialia, adscendentia, oblonga, obtusa, obliqua, compressa, anatropa. Stylus discum epigynum perforans, longitudine staminum, simplex, subulatus, subtrigonus, basi pubescens, apice obtuso; stigma haud discretum. Fructus communis avellanae fasciculum molis minoris et polycarpum referens, capitulo florente dimidio maior, globosus. Calyces persistentes, ovati, ad medium a basi connati, cano-tomentosi, laciniis erectis aut incurvis iam magis acutis rigidis. Petala plerisque stamina omnibus desunt. Disci epigyni margo distinctus ut in flore. Capsula calyce corticata, cartilaginea, ob dissepimenta a centro secedentia incomplete tri-quadrilocularis, dissepimentis evidenter bilamellatis in speciem parietalibus medianis. Placentae tres, centrales, a dissepimentis solubiles, basifixae neque ad verticem fructus extensa, fuscae. Semina plurima, compresso-clavata, subangulata, incurva, quandoque oblique truncata, adscendentia, rufo-brunnea, immarginata, laevia. Testa cartilaginea, crassa. Albumen nullum. Raphe centro adversa, verticem seminis haud attingens. Embryonis radicula hylo (infero) adversa. Dehiscentia loculicida, valvulis propter

*) Conf. Adnot. 3. p. XIII.

calycem ambientem non nisi ad apicem infra discum epigynum ab invicem divergentibus brevissimis obtusis complicatis tomentoso-hirtis, ita ut fructus intra calycis tubum lobis tribus dehiscere videatur.

Iconum explicatio.

Tab. I.

Ramus florifer, naturali magnitudine.

Tab. II.

Fig. I. Ramulus fructifer, naturali magnitudine.

Fig. 1. Flos verticaliter dissectus et explicatus, magnitudine aucta.

Fig. 2. Diagramma floris.

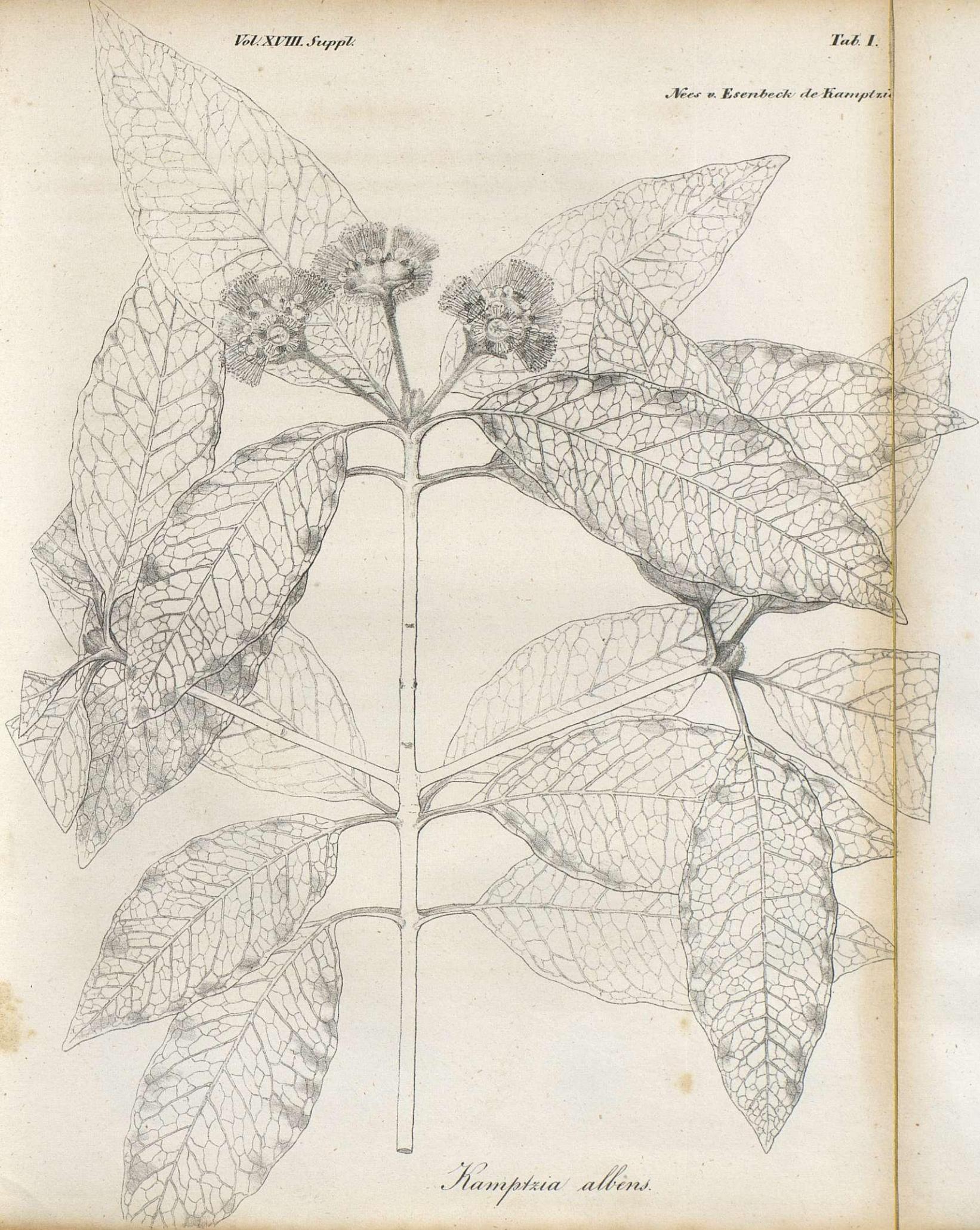
Partium floris collocatio haec est: Sepala 4. Petala 4 sepalis alterna. Stamina 4 ante singulum sepalam: series exterior staminum, 16 stamina comprehendens. Stamina 2 ante singulum petalum: series secunda, ex 8 constans staminibus. Stamina bina in singulis intervallis staminum ordinum praecedentium duobus ordinibus ita disposita, ut bina plerumque magis introrsum collocata proximo pari, extrorsum in seriem tertiam abeunti, cedere videantur. Numerus staminum tertii et quarti ordinis est 48, singuli ordinis 24. Igitur in flore perfectissimo stamna 72 numerabis, scil. ter quaternas series trimeras a sepalis assurgentibus, quarum media ad unum latus unum stamen petalum versus expellit, et series binas dimeras a petalis assurgentibus, quarum exterior e binis, interior e quaternis constat orthostichis.

Fig. 3. Anthera a facie visa, magnitudine aucta.

Fig. 4. Eadem, a tergo visa, magnitudine aucta.

Fig. 5. Pollen, magnitudine valde aucta.

- Fig. 6. Ovulum, aucta magnitudine.
 Fig. 7. Capitulum fructuum a vertice visum, magnitudine naturali.
 Fig. 8. Idem verticaliter dissectum, magnitudine aucta.
 Fig. 9, 10. Perianthium singulum fructiferum a vertice visum, ut capsulae valvulae dehiscentes conspiciantur, magnitudine aucta.
 Fig. 11. Capsula quadrilocularis horizontaliter dissecta seminibusque plena, magnitudine aucta.
 Fig. 12. Capsula trilocularis, transversim dissecta, loculis vacuis ut placentae centrales apparent, magnitudine aucta.
 Fig. 13. Semen a tergo visum, magnitudine auctum.
 Fig. 14. Idem a ventre visum, magnitudine aucta.

Kamptzia albina.

